

BOLIGMINISTEREN

Dato 3. december 2020
J. nr. 2020-7646

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Alex Young Pedersen
alexyoungpedersen@gmail.com

Kære Alex Young Pedersen

Tak for din henvendelse af 2. november 2020, som du sender på vegne af en stor gruppe borgere.

Jeg er glad for, at I engagerer jer i debatten. Jeg er naturligvis også glad for, at vi deler de samme værdier, som det fremgår af jeres henvendelse.

Parallelsamfundslovgivningen er netop vedtaget, så vi i fremtiden sikrer, at det bliver værdier som disse – frihed og retssikkerhed, ligeværd og frisind, tolerance og ligestilling – der bliver de bærende værdier i alle boligområder i Danmark.

I skriver imidlertid i jeres henvendelse, at den lovgivning, der skal sikre disse værdier, i praksis ”forskelsbehandler mennesker på baggrund af herkomst”. Det er ikke tilfældet.

Lovgivningen bygger på i alt fem kriterier, der til sammen danner et bredt dækkende billede af, om et givent boligområde udvikler sig i negativ retning – dvs. i retning af et parallelsamfund, som netop ikke bygger på ovenstående værdier. Andelen af beboere med ikke-vestlig baggrund er her blot ét af de fem kriterier. Det er i den forbindelse en meget vigtig – og ofte overset – pointe, at vi har boligområder i Danmark, hvor andelen af beboere med ikke-vestlig baggrund langt overstiger 50 procent, men som ikke er omfattet af parallelsamfundslovgivningen.

Målet med parallelsamfundslovgivningen er da også at rette op på det brede spektrum af skævheder, der i dag gør sig gældende for de udsatte boligområder. Og jeg er fortrøstningsfuld ved, at vi i 2030 vil nå dette mål.

I skriver også, at partierne bag parallelsamfundslovgivningen vil løse problemerne ”ved at tvangsflytte medborgere”. Heller ikke dette er tilfældet.

Det er rigtigt, at man i et boligområde skal reducere andelen af almene familieboliger til 40 procent, hvis boligområdet har været omfattet af ghettolisten i en årrække. Men hvordan man konkret vælger at nå frem til 40 procent, når man lokalt skal lave en udviklingsplan, er der stor forskel på rundt om i landet. Nogle steder vælger man ’at bygge sig ud af problemet’, simpelt hen ved at bygge nye ejerboliger i boligområdet, som får andelen af almene

familieboliger til at falde. Andre steder har man besluttet at sælge nogle af de almene familieboliger eller ommærke dem til ungdomsboliger eller ældreboliger. Og atter andre steder ønsker man at rive nogle af de almene familieboliger ned.

Det er imidlertid vigtigt at holde sig for øje, at der er klare lovkrav til genhusning af alle beboerne og at en stor del af fraflytningen vil foregå via naturlig udskiftning af beboermassen i takt med at de alligevel ville flytte.

Jeg forstår til fulde, at parallelsamfundslovgivningen skaber stor offentlig debat. Det er kun et positivt tegn for et levende demokrati, at vi diskuterer politiske løsningsmodeller. Men det er naturligvis også vigtigt for mig som minister, at debatten finder sted på det rigtige grundlag. Regeringen er med i aftalen om parallelsamfund, fordi vi ønsker, at de børn, der vokser op i de mest udsatte boligområder får de samme livsmuligheder som børn, der vokser op alle mulige andre steder i Danmark. Det kan vi se ikke er tilfældet i dag. Men vi håber og tror, at vi med netop denne lovgivning inden 2030 kan rette op på de skævheder, der i dag skaber ulige muligheder.

Endnu engang tak fordi I engagerer jer i debatten.

Med venlig hilsen

Kaare Dybvad Bek